

Terra, de la lluna. La meua
 que el sol baixa, les ombres
 llarguen. Ombres pineses, que es
 fan aparicions sibe una pantalla.
 | Seguir algú com si hom fos la
seua ombra. Em seguia portat:
era la meua ombra! || ^{1a} Apa-
 rencia, esp. feble, vana, d'una
 cosa. No pot suportar l'ombra
d'una ofensa. No li resta més una
ombra del seu antic poder. | No és
ni una ombra del que era |
L'ombra d'una persona, allí que,
 se'ns els antics, sobreviu d'una

En arribà que dius no hi ha una
ombra de veritat